

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Αλέξανδρος Μυράτ
Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Κέλλυ Μιμηκοπούλου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και
Αθλητισμού

Η Κρατική Ορχήστρα
Θεσσαλονίκης εποπτεύεται και
επιχορηγείται από το ΥΠ.ΠΟ.Α.

ΜΟΥΣΙΚ(ΟΙ) ΕΝ ΔΙΩΓΜΩ

ΔΕ 11 Νοεμβρίου 2013
Αίθουσα Δοκιμών Κ.Ο.Θ., 21:00

Πρόγραμμα συναυλίας

Μίκης Θεοδωράκης (1925)
Sinfonietta για Φλάουτο,
Πιάνο και ορχήστρα εγχόρδων (20')
I. Adagio II. Allegro Vivace III. Andante mosso

Erwin Schulhoff (1894-1942)
Κοντσέρτο Dopprio για Φλάουτο,
Πιάνο, 2 Κόρνα και ορχήστρα εγχόρδων (22')
I. Allegro moderato II. Andante III. Rondo: Allegro con spirit

Alexandre Tansman (1897-1986)
Παραλλαγές πάνω σ' ένα θέμα του
Frescobaldi για ορχήστρα εγχόρδων (15')

Walter Braunfels (1882-1954)
Sinfonia Concertante, έργο 68, για Βιολί, Βιόλα,
2 Κόρνα και ορχήστρα εγχόρδων (25')
**I. Adagio II. Lebhaft (Ζωηρά) III. Adagio più tosto andante
IV. Allegro di molto**

Διεύθυνση ορχήστρας: Αλέξανδρος Μυράτ
Πιάνο: Δημήτρης Δημόπουλος
Φλάουτο: Νικόλαος Δημόπουλος
Βιόλα: Ντέιβιντ-Άλεξάντερ Μπόγκοραντ
Βιολί: Σίμος Παπάνας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΡΑΤ, Διευθυντής ορχήστρας

Ο Αλέξανδρος Μυράτ γεννήθηκε στο Βόλο. Η μουσική του "αποκαλύπτεται" σε ηλικία 13 χρόνων. Επτά χρόνια αργότερα διευθύνει την πρώτη του συναυλία στις Κάννες, το 1970, με την Ορχήστρα του Μόντε Κάρλο και σολίστα τον Χ. Σέρικ. Σπούδασε στο Παρίσι με τους: Γ. Μάρκεβιτς, Μ. Ντόυτς και Ν. Μπουλανζέ, η οποία έχει αναφέρει ότι είναι "γεννημένος για να διευθύνει ορχήστρα". Από την πρώτη παγκόσμια παρουσίαση της "Ορέστεια" του Μιγιώ, την οποία διηύθυνε για τη Γαλλική Ραδιοφωνία το 1976, η διεθνής καριέρα του τον οδήγησε σε όλο τον κόσμο. Το 1976 βραβεύτηκε στο διαγωνισμό "Τζίνιο Μαρινούτσι" του Σαν Ρέμο. Λαμβάνει τη γαλλική υπηκοότητα το 1977 και συνεργάζεται τακτικά με τη Γαλλική Ραδιοφωνία, πραγματοποιώντας ηχογραφήσεις, συναυλίες και πολλές παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις. Το 1984, ιδρύει τη Sinfonietta, την περιφερειακή Ορχήστρα της Πικαρδίας, την οποία διευθύνει έως το 1989. Πραγματοποιεί πολλές ηχογραφήσεις για το BBC και διευθύνει για τρία συναπτά έτη την Ορχήστρα Νέων του Εδιμβούργου. Από το 1991 συνεργάζεται με το OMMA και ιδρύει την Καμεράτα των Αθηνών. Στην 20ετή συνεργασία του με την Καμεράτα, έχει και αξιοσημείωτες ηχογραφήσεις για την EMI, την ARTION RECORD, την BLUE NOTE και την AGORA. Είναι μέλος της Λυρικής Ακαδημίας της Βαντόμ από το 2006 και μόνιμος προσκεκλημένος της Φιλαρμονικής της Τάργκου Μούρες από το 2008. Το 2011 διορίστηκε Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. εστιάζοντας στην ανανέωση της ορχήστρας και στην αύξηση της απήχυσής της στο νεαρό κοινό. Το 2004 τιμήθηκε από τη Γαλλική Δημοκρατία με τον τίτλο του Ιππότη των Τεχνών και των Γραμμάτων.

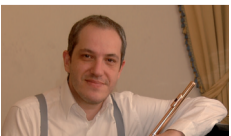
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ, Πιάνο

Σπούδασε πιάνο με τον Τώνη Σακελλάριο και θεωρητικά με τον Γιάννη Τσανακά στο Δημοτικό Ωδείο Λάρισας απ' όπου αποφοίτησε με κάθε διάκριση. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο Λονδίνο και αργότερα με υποτροφία του Δ.Ω.Α.

στη Βουδαπέστη. Παράλληλα με το πιάνο μελέτησε το ρεπερτόριο του φλάουτου, του βιολιού και του βιολοντσέλου. Διακρίνεται ιδιαίτερα, τόσο στα ρεσιτάλ και τις συναυλίες μουσικής δωματίου όσο και στα κοντσέρτα με ορχήστρα. Το ευρύ φάσμα του ρεπερτορίου του καλύπτει περισσότερους από τρεις αιώνες πιανιστικής τέχνης ξεκινώντας από τον Frescobaldi και φθάνοντας ως τον Murail. Έχει στο ενεργητικό του πολλές πρώτες εκτελέσεις, ενώ έργα έχουν γραφτεί για τον ίδιο. Έχει ηχογραφήσει για την Ελληνική, Γερμανική και Ισπανική Ραδιοφωνία και τηλεόραση. Δίδασξε πιάνο στο Δ.Ω.Α, στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και σε πολλές θερινές ακαδημίες της Ελλάδας και του εξωτερικού, ενώ από το 1999 διευθύνει την ορχήστρα του Α.Π.Θ.

ΝΙΚΟΛΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ, Φλάουτο

Σπούδασε φλάουτο στο Κ.Ω.Θ. με τους Takahashi και Mascone. Συνέχισε τις σπουδές του στην Ακαδημία Ferenc Liszt της Βουδαπέστης με τους Kovacs και Lang (τάξη σύγχρονης μουσικής). Πήρε μέρος ενεργά σε masterclasses με τους Bennett και Magrin.

Από το 1996 είναι μέλος της Κ.Ο.Θ. Έχει δώσει πολλά ρεσιτάλ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και έχει εμφανιστεί ως σολίστ με την Κ.Ο.Θ., τη Σ.Ο.Δ.Θ.,

την Κρατική Ορχήστρα Κύπρου, τη Συμφωνική Ορχήστρα της Vratza (Βουλγαρία), της Λάρισας και την Αθηνάϊκή Συμφωνική Ορχήστρα Νέων. Ήταν από τους οργανωτές του Σεμιναρίου Κλασικής Μουσικής της Κοζάνης (1989 - 1999, 2012 - 2013) και του θερινού σεμιναρίου φλάουτου του Αγ. Νικολάου (2006 - 2009). Οντας ενθουσιώδης υποστηρικτής της νέας μουσικής έχει ερμηνεύσει πολυάριθμα έργα σε πρώτη εκτέλεση και είναι μέλος του σχήματος νέας μουσικής ιδέε fixe. Έχει ηχογραφήσει CD με έργα Ελλήνων συνθετών που βραβεύτηκε από την Ένωση Ελλήνων Κριτικών το 2009.

ΝΤΕΪΒΙΝΤ - ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΜΠΟΓΚΟΡΑΝΤ, Βιόλα

Γεννήθηκε το 1986 και άρχισε τις σπουδές του στο βιολί στο μουσικό σχολείο του Άλεροντ της Δανίας. Έκανε το ντεμπούτο του με την ορχήστρα της Εθνικής Δανέζικης Ραδιοφωνίας το 2005. Έχει συμπράξει ως σολίστ με διάφορες ορχήστρες σε Δανία, Η.Π.Α. και Ελλάδα. Έχει εμφανιστεί σε ατομικά ρεσιτάλ σε Δανία, Η.Π.Α. και Νορβηγία. Σπούδασε στο Oberlin Conservatory of Music, απ' όπου πήρε Bachelor με καθηγητή τον Milan Vitek με τον οποίο και συνέχισε τις σπουδές του στο Artist Diploma. Σπούδασε μαπάρο βιολί με την Marilyn McDonald και βιόλα με την Karen Ritscher και βραβεύτηκε με το βραβείο «Louis and Annette Kaufmann» για τις εξαιρετικές του επιδόσεις στο βιολί. Ήταν μέλος στο Prima Trio και μετά την βράβευση του συνόλου με Χρυσό Μετάλλιο στον διεθνή διαγωνισμό μουσικής δωματίου «Fischhoff», έδωσε συναυλίες σε διακεκριμένα φεστιβάλ και κύκλους συναυλιών μουσικής δωματίου σε κεντρικές πολιτείες των ΗΠΑ στο βιολί και τη βιόλα. Έχει βραβευτεί σε πολλούς διαγωνισμούς: δύο φορές 1ο βραβείο στον διαγωνισμό βιολιού «Jacob Gade», 2ο βραβείο δύο φορές και ειδικό βραβείο στο «Øresund Soloist», 3ο βραβείο στο «National Danish String Competition» και 2ο βραβείο στον διαγωνισμό «Sorrentino» στις Η.Π.Α. Από το 2010 είναι το νέο μέλος του «Νέου Ελληνικού Κουαρτέτου» στη βιόλα. Από το 2009 είναι μόνιμο μέλος της Κ.Ο.Θ. στην θέση του Β' Κουρφαίου στα δεύτερα βιολιά.

ΣΙΜΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣ, Βιολί

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1979. Ολοκλήρωσε τις μουσικές του σπουδές στην Ελλάδα (δίπλωμα βιολιού και πτυχίο φούγκας) στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης. Είναι κάτοχος πτυχίου Master στα Μαθηματικά από το πανεπιστήμιο Yale και Bachelor στη μουσική και τα μαθηματικά από το κολέγιο Oberlin. Σπούδασε βιολί με τους Αρναουδον, Καφαντάρη, Gabor, Friedman, μαπάρο βιολί με τον McDonald και σύνθεση με τον Σαμαρά. Συνθέσεις του έχουν παρουσιαστεί και ηχογραφηθεί σε Ευρώπη, Ασία και Αμερική. Έχει εμφανιστεί ως σολίστ με την Κ.Ο.Θ, την Κ.Ο.Α, την Καμεράτα, την Ορχήστρα της Πάτρας, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Ορχήστρα των Μποσόι, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Μονάχου, την Φιλαρμονική Ορχήστρα της Νοτιοδυτικής Γερμανίας, τους American Bach Soloists, την Louisiana Sinfonietta, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σόφιας, τη Sofia Sinfonietta, την Ορχήστρα της Μαύρης Θάλασσας, την Ορχήστρα του Ντέμπρετσεν, την Κρατική Ορχήστρα Κύπρου, την Philharmonia Moment Musicaeux της Ταϊπέι (Ταϊβάν), καθώς και με το Νέο Ελληνικό Κουαρτέτο. Έχει δώσει πολυάριθμες συναυλίες σε Αμερική, Ευρώπη και Ασία. Από το 2003 είναι μόνιμος εξάγωνος της Κ.Ο.Θ.

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος
Κωνσταντίνος Ζέρβας
Αντιπρόεδρος
Δόμνα Ευνουχίδου
Μέλη
Μαρία Βοζίκη
Μιχάλης Λαπιδάκης
Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκια

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Αλέξανδρος Μυράτ

Α' Βιολιά Σ. Παπάνας, Α. Σουσόμολου (Εξάγωντες) / Μ. Μιχαηλίδης, Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης (Κορυφαίοι Α) / Μ. Σουρέφ, Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλος, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Α. Παπανικολάου Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Ε. Λάππας, Σ. Κακάμπουρας, Ρ. Εφίμοβα (Tutti) **Β' Βιολιά** Α. Τζίμα (Κορυφαία Α) / Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ (Κορυφαίοι Β) / Μ. Τοπτσίδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Γ. Σελαμαζίδης, Γ. Σιμονίδου, Α. Μισυρή, Ν. Τσανακός, Ι. Τοπούρια (Tutti) **Βιόλες** Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σειρά (Κορυφαίοι Α) / Α. Πορίρης, Α. Βόλτσι (Κορυφαίοι Β) / Φ. Ποπικά, Ε. Παραλίκα, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης (Tutti) **Βιολοντσέλα** Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντιμόβ (Κορυφαίοι Α) / Λ. Μανώλα (Κορυφαία Β) / Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωΐδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς (Tutti) **Κοντραμπάσο** Χ. Χειμαριός (Κορυφαίος Α) / Γ. Χατζής, Η. Σουμελίδης (Κορυφαίοι Β) / Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Λ. Κυριάδης, Μ. Σαπουτζής, Γ. Πολυχρονιάδης (Tutti) **Φλάουτα** Ν. Δημόπουλος, Ο. Γκόγκας (Κορυφαίοι Α) / Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή (Κορυφαίοι Β) / Ν. Κουκής (Tutti) **Όμποε** Δ. Καλαξίδης, Δ. Κίτσος (Κορυφαίοι Α) / Γ. Τσόγιαν-Ραζάκοβ, Ν. Σαρτόρι, Π. Κουγιουμτζόγλου (Κορυφαίοι Β) **Κλαρινέτα** Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γρασιονίδης (Κορυφαίοι Α) / Α. Σταυρίδης (Κορυφαίος Β) / Β. Καρατζίβας (Tutti) **Φαγκότα** Β. Ζαρόγκας, Γ. Πολίτης (Κορυφαίοι Α) / Κ. Βαβάλας, Μ. Πουλιούδη (Κορυφαίοι Β) / Μ. Ηλιοπούλου (Tutti) **Κόρνα** Τ. Ελευθεριάδης (Κορυφαίος Α) / Β. Βραδέλης, Π. Φειζός (Κορυφαίοι Β) / Δ. Δεσποτόπουλος, Ν. Μήτρος (Tutti) **Τρομπέτες** Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσκος (Κορυφαίοι Α) / Γ. Λασκαρίδης (Κορυφαίος Β) / Δ. Κουρατζίνος (Tutti) **Τρομπόνα** Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες (Κορυφαίοι Α) / Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας (Κορυφαίοι Β) / Ε. Μπαλτάς (Tutti) **Τούμπα** Γ. Τηλιακούδης, Π. Γεωργιάδης (Κορυφαίοι Β) **Τύμπανα** Δ. Βίττιης, Β. Αφανασίεβ (Κορυφαίοι Α) **Κρουστά** Κ. Χανής (Κορυφαίος Β) / Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου (Tutti) **Άρπα** Κ. Γίμα (Κορυφαία Α) **Πιάνο** Μ. Λιακοπούλου (Κορυφαία Α) **Έφορος Κ.Ο.Θ.** Ε. Μπουλασίκη **Βοηθός Έφορος** Ε. Δελφινόπουλου

* Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μ. Νιμπί (Γραμματεία), Μ. Παπακωνσταντίνου (Γραμματεία Καλλ. Διεύθυνσης – Εκπαιδευτικά Προγράμματα), Φ. Χατζησίμου (Υλοποίηση Καλλ. Προγραμματισμού), Σ. Ιωαννίδης, Ν. Κυριακού (Προβολή & Επικοινωνία), Θ. Κορμανίδου (Μουσική Βιβλιοθήκη- Αρχείο), Μ. Αδάμος, Ε. Τερζή (Λογιστήριο), Ε. Παράσχου, (Ταμείο), Π. Πάντσης, Γ. Νιμητής (Φροντιστές)

Συντονισμός – Επιμέλεια ύλης: Σάκης Ιωαννίδης
Μουσικολογικές αναλύσεις: Evelin Voigtmann
Σχεδιασμός εντύπου: thecreativeoffice
Εκτύπωση: ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εκδοτική

Μίκης Θεοδωράκης (1925)

Sinfonietta για Φλάουτο, Πιάνο και ορχήστρα εγχόρδων (20')
I. Adagio, II. Allegro Vivace, III. Andante mosso.

Η *Sinfonietta* είναι έργο της πρώτης συμφωνικής περιόδου του Μίκη Θεοδωράκη. Γράφτηκε στα 1947-48, αλλά παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην τελική του μορφή το 1995. Το έργο είναι γραμμένο για φλάουτο, πιάνο και ορχήστρα εγχόρδων. Πίσω από την κλασική του φόρμα διακρίνει κανείς το μελωδικό ιδίωμα του συνθέτη. Με εξαιρεση το β' μέρος, με το οποίο ο Θεοδωράκης μας αποδεικνύει ότι είναι κάτοχος της αντιστικτικής τεχνικής, τα άλλα δύο μέρη, το α' και το γ', έχουν ελεγειακό χαρακτήρα με δραματικές εξάρσεις. Ας μην ξεχνάμε ότι τα χρόνια εκείνα υπήρξαν ιδιαίτερως δραματικά για την Ελλάδα και για τον συνθέτη. Βρισκόμαστε στην καρδιά του Εμφυλίου Πολέμου (1946-48). Πριν προλάβει να τελειώσει το έργο, ο Θεοδωράκης συνελήφθη και στάλθηκε εξορία στην Ικαρία. Επιστρέφοντας μετά από ένα χρόνο στην Αθήνα, συνεχίζει και ολοκληρώνει τη σύνθεση για να συλληφθεί αμέσως ξανά και να σταλεί αυτή τη φορά στη Μακρόνησο. Όλα αυτά τα δραματικά γεγονότα και καταστάσεις δεν μπορεί παρά να επηρέασαν βαθεία το νεαρό συνθέτη βάζοντας τη σφραγίδα τους στη *Sinfonietta*.

Andreas Brandes (επεξ. E. Voigtmann)

Erwin Schulhoff (1894-1942)

Κοντσέρτο Dopprio για Φλάουτο, Πιάνο, 2 Κόρνα και ορχήστρα εγχόρδων (22')
I. Allegro moderato, II. Andante, III. Rondo: Allegro con spirit

Ο Τσέχος Erwin Schulhoff ήταν ένας ιδιαίτερα προικισμένος και πρωτοπόρος συνθέτης και πιανίστας. Το ταλέντο του αναγνωρίστηκε νωρίς και οι σπουδές του (Πράγα, Βιέννη, Λειψία και Κολωνία) με καταξιωμένους καθηγητές επιβραβεύονται με το βραβείο «Φέλιξ Μέντελσον» για πιάνο (1913) και για σύνθεση (1918). Μετά τον πόλεμο, ο Schulhoff στρέφει το ενδιαφέρον του σε ριζοσπαστικές τάσεις της Avantgarde, στον Ντανταϊσμό και τη τζαζ, ενώ επηρεάζεται επίσης από τις τάσεις του ιμπεριονισμού, εξπρεσιονισμού και νεοκλασικισμού. Στοιχεία από όλα αυτά τα ρεύματα θα τα ενωμάτωση στη συνέχεια με μεγάλη επιτυχία στα έργα του. Είναι ο πρώτος ευρωπαίος συνθέτης, ο οποίος συνδυάζει τη τζαζ με την «κλασική» μουσική, (Hot Sonate για άλοτο σαξόφωνο και πιάνο). Λόγω της εβραϊκής του καταγωγής διακόπηκε η καριέρα του στη Γερμανία και τα έργα του μπήκαν στη λίστα της «εκφυλισμένης τέχνης». Πέθανε σε στρατόπεδο από υποσιτισμό και φυματίωση τον Αύγουστο του 1942. Το *Κοντσέρτο Dopprio για φλάουτο, πιάνο, 2 κόρνα και έγχορδα* γράφτηκε το 1927. Η δομή του είναι κλασική. Το καθένα από τα τρία έργα έχει χαρακτηριστικά θέματα, που δίνουν ξεχωριστή έκφραση – πολύ υφανό και σύντομο ιντερμέτζο σε ύφος blues στο γ' μέρος. Πέρα από την εμφανώς δεξιοτεχνική προβολή των σολίστ, το Διπλό Κοντσέρτο συγκαταλέγεται στα πιο εκφραστικά, μουσικότητα και γεμάτα πρωτότυπους ηχοχρωματισμούς έργα του συνθέτη.

Alexandre Tansman (1897-1986)

Παραλλαγές πάνω σ' ένα θέμα του Frescobaldi για ορχήστρα εγχόρδων (15')

Ο Alexandre Tansman θεωρείται μαζί με τους Σιμανόφσκυ και Πεντερέτσκι ένας από τους σημαντικότερους πολωνούς συνθέτες, παρόλο που δεν είναι ακόμη ευρύτερα γνωστός. Μεγάλωσε στο Λοτζ, όπου το εξαιρετικό του μουσικό ταλέντο φανερώθηκε από μικρή ηλικία. Τελειοποίησε τις σπουδές του στη Βαρσοβία, όπου το 1919 κέρδισε τον εθνικό διαγωνισμό σύνθεσης. Την επόμενη χρονιά εγκαταστάθηκε στο Παρίσι, πήρε τη γαλλική υπηκοότητα, και άρχισε μια σημαντική καριέρα. Λόγω της εβραϊκής του καταγωγής, φειγεί το 1940 και καταφύγει να φτάσει στις Ηνωμένες Πολιτείες. Μετά τον πόλεμο, ο Τάνσμαν επιστρέφει στην Γαλλία, όπου ζει μέχρι το θάνατό του. Το έργο του είναι μεγάλο, αν και επί το πλείστον άγνωστο σήμερα. Ένα εξαιρετικό κομμάτι για ορχήστρα εγχόρδων είναι οι *Παραλλαγές* πάνω σ' ένα θέμα του Frescobaldi για ορχήστρα εγχόρδων, τις οποίες ο Tansman έγραψε το 1937. Αρχικά παρουσιάζεται το θέμα του Frescobaldi (1583-1643) σε κάπως «ρομαντική» απόδοση, ακολουθούν έξι παραλλαγές με μεγάλη διαφορά ύψους και το έργο κορυφώνεται με μια coda, η οποία αρχίζει σαν φούγκα. Στο τέλος ακούγεται για άλλη μια φορά το θέμα του Frescobaldi. Μία κάπως μελαγχολική χροιά παραμένει αισθητή σε όλο το έργο.

Walter Braunfels (1882-1954)

Sinfonia Concertante, έργο 68, για Βιολί, Βιόλα, 2 Κόρνα και ορχήστρα εγχόρδων (25')
I. Adagio, II. Lebhaft (Ζωηρά), III. Adagio più tosto andante, IV. Allegro di molto.

Για τον Γερμανό συνθέτη, πιανίστα και μουσικοπαιδαγωγό Walter Braunfels η προεμέρα της όπερας του Όρνιθες στο Μόναχο, του άνοιξε το 1920 μια λαμπρή καριέρα, τόσο ως συνθέτη όσο και ως μουσικοπαιδαγωγός, αφού κλήθηκε το 1925 να οργανώσει την τότε νεοϊδρυθείσα μουσική ακαδημία της Κολωνίας. Το 1933 οι Ναζί τον καθείρεσαν από εκείνη τη θέση και απαγόρευσαν να παίζονται τα έργα του επειδή ήταν κατά το ήμισυ Εβραίοι. Μετά τον πόλεμο όμως τον επανήλθε στη θέση του διευθυντή στην Κολωνία, αλλά σύντομα αποσύρθηκε και ασχολήθηκε με τη σύνθεση μέχρι το τέλος της ζωής του. Επειδή το μουσικό του ιδίωμα ήταν ρομαντικό, με κάποια σημεία που έφταναν στα άκρα της τονικότητας, οι πιο πρωτοπόρες τάσεις μετά το 1945 δεν άφησαν περιθώρια να ακούγονται τα έργα του. Έτσι το έργο του Braunfels, που είναι μεγάλο και συχνά με θρησκευτικό πνεύμα, μόλις τα τελευταία χρόνια επανέρχεται στην επιφάνεια. Ένα εξαιρετικό δείγμα είναι η *Sinfonia Concertante*, Έργο 68, για Βιολί, Βιόλα, 2 Κόρνα και ορχήστρα εγχόρδων, η οποία παραπέμπει και στο ομώνυμο έργο του Μοσαρτ στην επεξεργασία των τσεσάρων μερών της, όμως φανερώνει τη μεγάλη εκφραστικότητα και ευρηματικότητα, που χαρακτηρίζει τα έργα του Braunfels.

